CZU: 81`373.421`276.6:61 **https://doi.org/10.59295/sum4(174)2023_12**

PARADIGMA LEXICALĂ ȘI SERIA SINONIMICĂ ÎN TERMINOLOGIA MEDICALĂ

Viorica COSTIN

Universitatea de Stat de Medicină şi Farmacie „Nicolae Testemiţanu”

Gradualitatea și incluziunea, principalele caracteristici ale sistemului lexical, stau la baza formării paradigmelor sinonimice, tematice, lexico-semantice etc. Stabilirea relațiilor pragmatice are caracter subiectiv și se axează pe capacitățile de selectare și de substituție.

Scopul lucrării noastre este de a releva rolul seriilor sinonimice în structurarea dimensiunii semantice a limbii, prin exteriorizarea organică a aspectelor semantice de similitudine, la nivel de lexeme în terminologia medicală. O atenţie aparte o alocăm diferenței dintre grupul lexico-semantic și seria sinonimică, caracterizată prin atestarea unui grad de generalizare la nivel de componente integrative și de componente diferențiale. Semul-nucleu din grupul lexico-semantic deține un grad de complexitate și de abstractizare mai redus în comparație cu dominanta seriei sinonimice.

Cuvinte-cheie**:** *paradigmă lexicală, serie sinonimică, sem, componente integrative, componente diferențiale.*

THE LEXICAL PARADIGM AND SYNONYMOUS SERIES IN MEDICAL TERMINOLOGY

Gradualness and inclusiveness, the main features of the lexical system, underlie the formation of synonymous, thematic, lexical-semantic paradigms etc. The establishment of pragmatic relations is subjective and is focused on the capacities of selection and substitutions.

The purpose of our paper is to reveal the role of synonymous series in structuring the language semantic dimension through the organic exteriorization of the semantic aspects of similarity at the level of lexemes in medical terminology. We also pay special attention to the difference between the lexical-semantic group and the synonymous series, which consists in the presence of the degree of the integrative and differential components generalization. The core seme in the lexical-semantic group has a lower level of complexity and abstraction compared to the dominant synonymous series.

Keywords**:** *lexical paradigm, synonymous series, seme, integrative components, differential components.*

Introducere

Cercetările lingvistice de ultimă oră se referă la o structură a paradigmelor sinonimice atribuită la concept, din perspectivă cognitivă fiind pe larg utilizat cuvântul *prototip*. Dicționarul explicativ oferă următoarea definiție pentru termenul *prototip*: „model care reprezintă tipul original după care se efectuează sau se realizează ceva; exemplu ilustrativ, model (desăvârșit)” [1, p. 863].

În lingvistică, termenul *prototip* este înțeles, pe de o parte, ca fiind unul dintre cele mai reprezentative modele categoriale (dintr-un șir de obiecte), o imagine mentală, concretă sau abstractă, a unui obiect care aparține unei categorii de obiecte, prin intermediul căreia o persoană percepe, cunoaște și recunoaște realitatea; pe de altă parte, *prototipul* este tratat drept sumă a semnelor (caracteristicilor) prototipice, categorisite, din perspectivă semantică: a) caracteristici de nucleu (centrate), uzuale, repetitive (în funcție de frecvența utilizării); b) caracteristici periferice, mai rar solicitate. Astfel, dominanta conține caracteristici prototipice de nucleu; iar distanța dintre dominantă și alt lexem-sinonim într-o serie sinonimică devine condiție forte în sporirea sau în reducea procesului de verbalizare prin detalierea categoriei mentale; cu cât e mai mare distanța (aspect semantico-funcțional), cu atât e mai solicitată categoria mentală și viceversa [2, p. 10 -11].

Stabilirea relațiilor pragmatice are un caracter subiectiv și se axează pe capacitățile de selectare și de substituție. De aici rezultă și rolul specific pragmatic al sinonimelor. Se consideră că „omul, în căutarea cuvântului potrivit, apelează în memoria sa la o paradigmă structurală a sistemului lexical (paradigma sinonimică, paradigma antinomică, paradigma hiponimică)” [3, p. 180]. Procesul de căutare a cuvântului

potrivit este asigurat de sistematicitatea lexicului. În baza asemănărilor semantice, paradigmele inferioare se cer incluse în paradigme superioare. Seriile sinonimice dețin un rol important în structurarea ierarhizată a dimensiunii semantice a limbii prin exteriorizarea organică a aspectelor semantice, de similitudine și de diferențiere, la nivel de lexeme [4, p. 41].

Clasificarea sinonimelor din perspectivă morfologică (la nivel de părți de vorbire) este un reper fundamental în delimitarea tipurilor de paradigme lexico-semantice, la diverse dimensiuni ale ierarhiei semantice. Deja la nivelul de articulație a cuvântului se stabilesc conexiuni cu diverse categorii morfologice, cu noi deschideri lexicale. Părțile de vorbire, dotate cu o mare capacitate de diferențiere, formează axa fundamentală în distribuirea conștientă a vocabularului (vocabularul fundamental și masa vocabularului) unei limbi în grupuri de unități lexicale. Altfel spus, tipurile de paradigme lexicale depind de semantica categorială a părților de vorbire. De exemplu, **substantive** (multe dintre ele deverbale): *manifestare – semn, simptom* [5, p. 435]; *sistem – ansamblu, structură* [5, p. 783]; *dezvoltare – creștere, evoluție, progres, mers*[5, p. 211]; *formare – creare, constituire, pregătire* [5, p. 272]; **adjective**: *bolnav – nesănătos, suferind, beteag, neputincios* [5, p. 73]; *umflat – dilatat, bombat, tumefeiat, inflamat, gras, balonat* [5, p. 913]; *mistuit – digerat* [5, p. 464]; vădit – categoric, clar, evident, indiscutabil, notoriu, fățiș [5, p. 926]; *adânc – profund, mare, compact, dens, absolut, esențial, acut* [5, p. 8]; **verbe**: *a constata – a observa, a remarca, a sesiza, a vedea, a stabili* [5, p. 150]; *a măsura – a calcula, a evalua, a examina, a parcurge, a compara* [5, p. 448]; *a (se) închega – a (se) coagula, a (se) conglutina, a (se) năclăi, a prinde, a slei, a (se) îngroșa, a (se) învârtoșa* [5, p. 360]; a arăta – a indica, a spune, a preciza, a manifesta, a scrie, a susține, a marca, a înregistra, a expune [5, p. 32]; *a recomanda – a preconiza, a prescrie, a sfătui, a propune, a prezenta* [5, p. 695]; **adverbe**: *devreme – curând, fuga, grabnic, imediat, iute, îndată, neîntârziat, numaidecât, rapid, repede* [5, p. 206]; *încet – greu, lent, agale* [5, p. 360]. Perspectiva morfologică de analiză a unei serii semantice este cea care oferă prognozarea eventualei predispoziții, la nivel de categorii de cuvinte (în cadrul unei părți de vorbire), de a dezvolta anumite conexiuni lexico-semantice.

Deja s-a menționat faptul că grupurile lexico-semantice pot include paradigme sinonimice, antonimice, hiponimice.

În literatura de specialitate, *grupul lexico-semantic* se consideră o asociere de cuvinte care aparțin uneia și aceleiași părți de vorbire și care presupune, concomitent, prezența unei componente generale semantic-integrative (a unui sem) și prezența unor componente-tip diferențiale. Cuvintele incluse în acest grup au caracteristici comune, inclusiv la nivel de compatibilitate, la nivel de formare a cuvintelor: intralexicală sau intracuvânt (polisemie) și derivare interlexicală sau intercuvânt (interconexiuni la nivel de formare a cuvintelor).

Diferența dintre grupul lexico-semantic și seria sinonimică constă în prezența gradului de generalizare a componentelor integrative și a celor diferențiale. Semul-nucleu din grupul lexico-semantic deține un nivel de complexitate și de abstractizare mai redus în comparație cu dominanta seriei sinonimice.

Nucleul sensului general într-o serie sinonimică conține nu doar semele, determinate de apartenența cuvintelor la un anumit grup lexico-semantic, ci și componente semantice cu rol de concretizare (specificare, precizare) care consolidează paradigma sinonimică. De exemplu, în terminologia medicală, din grupul lexico-semantic al substantivelor ce redau un anumit gen de *suferință*, relevăm lexemul de referință *durere*. Sensul lexical al componentelor grupului respectiv conțin semele-nucleu „durere + de cap”, „durere + musculară”, „durere + lombară”, „durere + de urechi” etc. Aceste seme se organizează în paradigma hiponimică cu arhisemul „suferință fizică/morală suportată de cineva” și stau la baza sensurilor generale ale seriilor sinonimice (de exemplu, alături de dominantele *cefalee*, *mialgie*, *lumbago*, *otalgie* etc.).

Caracteristicile paradigmelor sinonimice sunt generate, în primul rând, de o organizare corelativă structurală specifică, în baza semnelor semantice integrative și diferențiale.

În semnificațiile sinonimelor se regăsește un număr mai mare de seme, delimitate în: **a) seme-nucleu ale grupului lexico-semantic; b) seme integrative specifice seriei sinonimice; c) seme diferențiale la nivel de cuvânt-sinonim într-o serie sinonimică.**

Semele-nucleu sunt raportate la o anumită parte de vorbire, au un grad sporit de abstractizare și sunt o interpretare relativ diferită a sensului general, pe care îl deține întreaga serie sinonimică.

Distincția determină locul seriei sinonimice și devine evidentă în momentul în care se face o analiză comparativă a seriilor sinonimice între diverse părți de vorbire, inclusiv înrudite (în cadrul unei familii de cuvinte). Astfel, semul categorial „stare” se regăsește cu sens general în seria sinonimică: *a suferi – a boli – a zăcea (bolnav) – a sta la pat – a gogi – a piroti – a lâncezi – a tânji* [6] „a îndura o durere fizică”; *afecțiune – îmbolnăvire – durere – chin – neputință – infirmitate – slăbiciune – meteahnă – invaliditate – betejeală* [6] „perturbarea stării normale a organismului, de regulă, cu prezența durerilor cu un grad divers de intensitate”; semul „semn” îl identificăm în sensurile generale ale seriilor sinonimice: *bolnăvicios – maladiv – fragil – nesănătos – șubred – slab* [6] „cu referire la aspectul unei persoane, la condiția sa fizică, care denotă prezența unei maladii sau sunt provocate de o boală” și *bolnav – nesănătos – suferind – malad – neputincios – betegos*[6] „afectat de o boală”.

Aici se cere a remarca similitudinea internă a relațiilor de sinonimie și de antonimie. Antonimia determină polaritatea grupului lexical-semantic (sau semantico-lexical): *a inspira – a expira* (grupul lexico-semantic al verbelor referitoare la respirație); *palid – rumen* (grupul lexico-semantic al adjectivelor evaluative); *hipertensiune – hipotensiune* (grupul lexico-semantic al substantivelor care se referă la presiunea sângelui).

Axate pe o singură idee, sinonimele și antonimele se presupun reciproc. Sinonimele „sunt mici fragmente din cadrul unor serii constant tranzitorii dintr-o rețea în alta mai dezvoltată și care achiziționează două sau mai multe verigi adiacente dintr-o serie vastă de elemente semantice (situate între două serii sinonimice), care se exclud reciproc prin intermediul antonimelor”.

Prezentul articol are în vizor și identificarea opoziției între seriile sinonimice. Această opoziție este caracteristică, în special, pentru lexemele care dețin un indiciu semantic: **adjective**: *tratabil –vindecabil – curabil – benign – minor –inofensiv –ușor* și *intratabil – netratabil – nevindecabil – incurabil – malign* [6]; *rigid – inflexibil – dur – aspru* [5, p. 715] și *flexibil – mlădios – elastic – pliabil – suplu – maleabil – flexionar* [6]; *potent – vânjos – puternic – tare – viguros – vânos* [5, p. 622] și *impotent – neputincios – infirm – inapt* – beteag [6]; *viu – însuflețit – animat – trăitor – dinamic – intens – puternic* [6] și *mort – decedat – răposat – repauzat – expiat – defunct – încremenit – înțepenit – inert – uscat – neînsuflețit – nemișcat – liniștit* [6]; *salubru – sănătos – igienic – sanitar – curat – îngrijit – curățat* [5, p. 731] și *insalubru – nesănătos – neigienic – vătămător – pestilențial – infect – fetid – stricat* [6]; **verbe**: *a (se) accentua – a (se) amplifica – a (se) acutiza – a crește – a spori – a (se) intensifica* [5, p. 3] și *a (se) atenua – a(se) calma – a (se) diminua – a (se) liniști – a (se) potoli – a (se) reduce – a scădea – a slăbi – a (se) tempera*[5, p.44]; *a (se) calma – a (se) liniști – a (se) potoli* [5, p. 91] și *a (se) stârni – a (se) accentua – a (se) agrava – a (se) intensifica – a (se) porni* [5, p. 816]; *a dăuna – a păgubi – a prejudicia – a vătăma* [5, p. 182] și *a folosi – a ajuta – a sluji – a servi* [5, p. 271]. În cadrul adjectivelor, seriile sinonimice în relații de antonimie sunt posibile în situația în care este prezentă gradația (calitate, însușire graduală): *corpolent – voluminos – grăsuț – gras –grăsan – obez* [6] și *zvelt – suplu – uscățiv – slăbuț – slab – slăbănog – pirpiriu – sfrijit – prăpădit* (despre o persoană) [6]; *proaspăt – bun – nealterat* [5, p. 653] și înăcrit – stricat – alterat (despre un produs) [5, p. 357]; închis – cicatrizat – vindecat [5, p. 362] și *nevindecat – necicatrizat – deschis – viu* (despre o rană) [5, p.525]; *limpede – transparent – curat – pur –cristalin* [5, p. 420] și *tulbure – impur – murdar – poluat* (despre o substanță) [5, p. 900]; *bun – curat – salubru – sănătos* [5, p. 84] și *rău – murdar – insalubru – nesănătos* (despre un mediu, un loc) [5, p. 690].

În cadrul verbelor, opoziția seriilor sinonimice se manifestă prin intermediul prefixelor aflate în relații de antonimie: *a (se) subalimenta – a (se) supraalimenta; a subestima – a supraestima; a împerechea – a desperechea; a încărca – a descărca; a înființa – a desființa; a înveli – a dezveli; a (se) hipersensibiliza – a (se) hiposensibiliza; a (se) hipertrofia – a (se) hipotrofia.*

Pentru identificarea locului pe care îl ocupă o serie sinonimică în structura organizatorică a unui grup lexico-semantic este importantă evaluarea raportului stabilit între relațiile generice: hipo/hiperonimie și sinonimia propriu-zisă. De acest lucru depinde structura organizatorică ierarhică, deoarece are loc subordonarea ierarhică la nivel de caracteristici semantice.

Utilizarea metodei de analiză la nivel de sem (componentă semantică) permite o distincție mai clară între grupurile generice și cele sinonimice. Totuși, o distincție absolută între cele două grupuri nu este întotdeauna posibilă. În cadrul unei serii sinonimice sunt posibile incluziuni, de exemplu: „*a mânca* vb. **1.** (mai ales

în vorbirea copiilor) a păpa, (înv. și pop.) a (se) ospăta, (fam.) a hali, (depr.) a rumega. *(Ce ~ acolo?)* **2.** a consuma, (fam.) a hali. *(A ~ repede întreaga pâine.)* **3.** (fam.) a îmbuca. *(N-a apucat să ~ nimic.)* **4.** a (se) alimenta, a (se) hrăni, a (se) nutri, (fam.) a hăli. *(~ bine.)* **5.** v. *roade.* **6.** v. înțepa. **7.** a (se) distruge, a (se) roade. *(Moliile au ~ haina.)* **8.** a (se) măcina, a (se) roade, a (se) săpa, a (se) scobi. *(Apa ~ malul.)* **9.** v. *ataca*" [5, p. 467]. În această serie poate fi determinat caracterul „supragrup" al cuvântului dominant, unitatea lexicală de bază în exprimarea sensului de „a mesteca un aliment în gură și a-l înghiți; a folosi în alimentație". Seria sinonimică polimembră se descompune axându-se, cel puțin, pe două arii semantice: unele verbe (*a mânca, a consuma, a se alimenta, a se nutri, a păpa, a se ospăta)*, care se disting, în special, din punct de vedere expresiv și stilistic, se utilizează pentru a desemna procesul de consumare a alimentelor în sine; celelalte (*a hali, a înfuleca, a se ghiftui, a hălpăcăi)* indică, în primul rând, o poftă mare de mâncare sau chiar un apetit exagerat și, în al doilea rând, se referă la cantitatea mare de hrană ingerată. În acest fel, se relevă, în mod evident, incluziunea relațiilor în cadrul seriei sinonimice de mai sus.

Se prezintă ca hiponimice și relațiile din cadrul seriei sinonimice *a lega – a înnoda – a strânge – a pansa – a priponi – a încătușa – a cercui – a uni – a cartona – a se închega – a asocia – a căsători – a atașa* [5, p. 413], în care verbele apar în contexte specifice, ce se referă, direct sau indirect, la unirea, îmbinarea, asamblarea unor obiecte, fenomene, acțiuni etc., subordonându-se semantic lexemului de bază *a lega*.

Relații de incluziune se atestă nu doar în cadrul unei serii sinonimice, dar și între diferite serii. În funcție de diverse caracteristici, seriile sinonimice se asociază în grupări mai complexe. Astfel, se prezintă, de exemplu, relațiile între seriile sinonimice: *leșin – inconștiență – nesimțire –sfârșeală* [5, p. 416] „pierdere subită și trecătoare a cunoștinței, caracterizată prin rărirea bătăilor inimii și a mișcărilor respiratorii și cauzată de scăderea bruscă a irigației cerebrale; stare de slăbiciune, de lipsă de putere, de vlagă, provocată de foame, de sete etc." [1, p. 568]; *inconștiență – iresponsabilitate* [5, p. 327] *„* lipsa unei atitudini conștiente, raționale față de realitatea înconjurătoare; stare sufletească în care omul nu-și dă seama de actele sale" [1, p. 483]; *nesimțire – insensibilitate – nesensibilitate – (înv.)nesimțibilitate* [5, p. 522] „lipsă de sensibilitate"[1, p. 690]; *sfârșeală – extenuare – moleșeală – slăbiciune* [5, p. 774] „stare, senzație de slăbiciune, de leșin" [1, p. 981]; *invalid – infirm – mutilat* [5, p. 340] „(persoană) care are o infirmitate (din cauza căreia este inaptă de muncă)" [1, p. 504]; *infirm – schilod – beteag – calic – neputincios – nevolnic – sec – slăbănog* [5, p. 332] „(persoană) care are un defect fizic congenital sau dobândit în urma unui accident, a unei boli etc." [1, p. 490]; *mutilat –* schilodit – estropiat – (pop.) stropșit – (înv. și reg.) stricat – (reg.) schilăvit – (înv.) rupturit [5, p. 489] „(persoană) care are o parte a corpului mutilată, tăiată, amputată în urma unei explozii, a unui accident etc." [7].

Seriile sinonimice, în special cele constituite din verbe și adjective, se disting prin diferențe graduale. Semul intensității se poate deplasa înspre zona nucleară a sensului comun al seriei sinonimice, generând diferențe între seriile sinonimice apropiate semantic. De exemplu, este destul de evidentă relația strânsă între seriile sinonimice care aparțin grupului lexico-semantic al verbelor senzoriale: *a simți – a percepe – a adulmeca* și *a anticipa – a intui – a presimți* [5, p.781]. Verbele respective desemnează, în mod analogic, faptul de a avea, prin intermediul organelor de simț și/sau al intuiției, instinctelor, legăturii afective cu altă persoană, senzația, percepția unui lucru, a unui fapt, calități, situații, acțiuni, a efectului unei excitații. Totuși componenta semantică, care indică gradul de intensitate a percepției generate, delimitează nu doar sinonimele luate separat, ci și sensul general al seriilor sinonimice. O senzație, o percepție provocată de organele de simț se deosebește calitativ de una care apelează și la informații, elemente logice sau la intuiție, presupunând o acțiune net superioară celei dintâi, întrucât depășește limitele concretului, senzorialului și explorează domeniul cunoașterii intuitive, abstracte.

În *Dicționarul de sinonime al limbii ruse* [8] interconexiunea seriilor sinonimice apropiate semantic, care pot fi numite *adiacente*, este marcată printr-un semn special – „Ср." (Смежный ряд *„*serie adiacentă*"*). Sensurile comune ale seriilor sinonimice adiacente dețin un set considerabil de seme asociative; totalitatea membrilor acestor serii acoperă partea limitată, sudată a spațiului semantic. În *Dicționarul nou explicativ al sinonimelor* de Yu. D. Apresyan [6], componentele acestor serii sinonimice fac parte din „zona analogiilor". Constatăm tranziții semantice firești ale seriilor de sinonime adiacente spre sfera conceptuală comună. Vom aduce în calitate de exemplu patru serii sinonimice: *senil (med.) – ramolit – (livr.) decrepit*

– (rar) senilizat – (înv.) matofit – (fam. fig.) hodorogit – rablagit – zaharisit – (împr.) sclerozat [5, p. 768] „care ține de bătrânețe sau de senilitate; care are caracteristicile bătrâneții ori senilității; caracteristic bătrânilor, de bătrân” [1, p.975]; *bătrân – trecut – vârstnic – (înv. și reg.) vechi – (fig.) cărunt* [5, p. 62] „care trăiește de mulți ani, care este înaintat în vârstă” [1, p. 92]; *vârstnic – bătrân – vechi – major* [5, p. 944] „trecut de epoca tinereții, înaintat în vârstă” [1, p. 1153]; *vechi – trecut – antic – arhaic – bătrânesc – (livr.) vetust – bătrân – folosit – purtat – uzat – uscat – învechit – arhicunoscut* [5, p. 929] „care există de mult timp, din alte vremuri; care ține, durează, se face de multă vreme; făcut de mult” [1, p. 1153].

Concluzii

Ierarhizarea și interferența structurală determină organizarea seriilor sinonimice concrete și a relațiilor seriilor sinonimice apropiate semantic din cadrul grupurilor lexico-semantice. Seriile sinonimice, numeric diferite (de la bimembre la polimembre), seriile sinonimice adiacente, seriile de sinonime antonimice asigură nevoile de transmitere a mesajelor în diverse sfere de comunicare, având un caracter subiectiv și axându-se pe capacitățile de selectare și de substituție.

Paradigmele sinonimice, tematice, lexico-semantice etc. au la baza constituirii lor gradualitatea și incluziunea. Seria sinonimică, la nivel de componente integrative și de componente diferențiale, se caracterizează prin generalizare. În comparație cu dominanta seriei sinonimice, gradul de complexitate și de abstractizare al semului-nucleu, din grupul lexico-semantic, este mai redus.

Referințe:

1. DEX. *Dicționarul explicativ al limbii române*. București: Univers Enciclopedic, 1996, 1192 p. ISBN 973-9243-29-0
2. ROCH E. *Principles of Categorization*. În: *Cognition & Categorization. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates, Inc. C. 30*. 1978. University of California, Berkeley, p. 27-48. https://commonweb.unifr.ch/artsdean/pub/gestens/f/as/files/4610/9778_083247.pdf. (accesat la 24.08.2022).
3. LACOFF G. *Women, Fire, and Dangerous Things. What Categories Reveal about the Mind.* Chicago and London: The University of Chicago Press, 1987, 631p. ISBN 0-226-46804-6
4. КУБРЯКОВА Е. С. Язык и знание. На пути получения знаний о языке: части речи с когнитивной точки зрения. Роль языка в познании мира. Москва: Языки славянской культуры, 2004, 560 с. ISBN 5-94457-174-8.
5. SECHE L., SECHE M. *Dicționarul de sinonime al limbii române*. București: Univers Enciclopedic, 1997, 972 p. ISBN 973-9243-32-0.
6. Dicționar de sinonime. https://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:CJGJzLZcjQ4J:https://sin0nime.com/&cd=1&hl=ro&ct=clnk&gl=md. (accesat la 19.10.2022).
7. Micul dicționar academic, vol. I-II. București: Univers Enciclopedic, 2010, 3200 p. ISBN 978-606-8162-26-3.
8. Словарь синонимов русского языка. Москва: Издательство Астрель, 2003, 680 с. ISBN 5-17-004765-7.
9. АПРЕСЯН Ю. и др. Новый объяснительный словарь синонимов русского языка. Ed. a II-a, Москва: Школа: языки русской культуры, 1999, 487 с. ISBN 5-88766-020-1.

Date despre autor:
Viorica COSTIN, doctorandă, Școala Doctorală Științe Umanistice, Universitatea de Stat din Moldova; lector universitar, Centrul de Studii Preuniversitare și Educație Lingvistică, USMF „Nicolae Testemițanu”
E-mail: 34vioricacostin@gmail.com
ORCID: 0000-0003-4428-428X

Conducător științific :
Eugenia MINCU, cercetător principal, Institutul de Filologie Română „B.P.-Hasdeu”.

Prezentat la 21.12.2022